

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 5 December 2013 to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از
پیام بیت العدل اعظم الهی خطاب به بهائیان جهان
(از: مرکز جهانی بهائی)

۵ دسامبر ۲۰۱۳

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

حضرت عبدالبهاء یکصد سال پیش در پایان "مسافرت پر عزت و حشمت" خود به کشور مصر و دیار غرب در چنین روزی به ارض اقدس مراجعت نمودند و همانند هنگام آغاز مسافرت، از هرگونه تشریفات و مراسم پرسرو صدا اجتناب ورزیدند. اما در سالیان بین عزیمت و بازگشت آن حضرت، دوره‌ای پراهمیت در تاریخ امر مبارک بسط یافته بود، دوره‌ای که حضرت ولیّ عزیز امرالله آن را "فصل مشعشی" توصیف نمودند که طی آن "بذر امکاناتی فوق تصور به ید قدرت نفس نفیس مرکز میثاق در بعضی از اراضی حاصل خیز غرب افشانده شده بود."

حکایات مربوط به مسافرت‌های حضرت عبدالبهاء و نفوذ آن حضرت بر نفوسی که به موهبت ملاقات با ایشان فایز شدند بی‌شمار است. افرادی که از شدت اشتیاق وصول به فیض حضور مبارکش به طوقی خارق‌العاده — با قایق، پای پیاده، یا حتی با آویزان شدن به میله‌های زیر قطار — متوسل شدند و به سویس شتافتند نام خویش را در خاطر نسل‌های آینده از کوچک و بزرگ، جاودان نمودند. گواهی نفوسی که در اثر یک برخورد هر قدر مختصر با مولای محبوب‌شان، گاهی تقریباً بدون ذکر کلامی، تقلیب شدند هم‌چنان روح را به اهتزاز می‌آورد. عمومیت آیین مقدس بهائی در تنوع وسیع گروه‌هایی که به حضور می‌پذیرفتند — اعم از غنی و فقیر، سیاه و سفید، بومی و مهاجر — به وضوح به چشم می‌خورد. قلم و زبان از توصیف توفیقات عظیمه حضرت عبدالبهاء در طول این اسفار قاصر است. بذره‌ای فراوانی که آن حضرت افشاندند و از طریق مکاتبات وسیع خود که تا پایان حیات عنصری ایشان ادامه داشت آن را پرورش دادند، به صورت جامعه‌ای ثابت قدم شکوفا گشت که توانست بار عظیم وظایف سال‌های بعد را حمل نماید، اولین ساختارهای تشکیلات ملی بهائی را تأسیس کند، و در جهت تحقق آمال مولای محبوب برای گسترش تعالیم الهی به هر شهر و دیار، شروع به اقدام نماید.

احبای عزیز البتّه در این ایّام صدمین سالگرد علاوه بر توجّه به این نکات، اقدامات بسیار دیگری نیز انجام داده‌اند و همان گونه که امیدوار بودیم با الهام از مثل اعلی و تحت هدایات ابدی مولای بی همتا توجّه خود را به وظایفی که در پیش دارند معطوف نموده‌اند. از مشاهده گسترش مساعی، به خصوص در جهت تعلیم و تربیت روحانی کودکان و جوانان بسی خرسندیم. تأسیس مؤسسه مشرق‌الذکار که حضرت عبدالبهاء طی سفر خویش به ایالات متّحده اهمّیت خاصّ آن را صریحاً تأکید فرمودند، در هشت کشور در حال پیشرفت است و به موازات آن در هر مرز و بوم جلسات دعا و مناجات که جنبه‌ای جمعی از حیات روحانی است برگزار می‌گردد. اشتغال فزاینده جامعه بهائی به حیات اجتماع چشم‌انداز تازه‌ای به هر گونه گفتگوی رسمی و غیر رسمی می‌بخشد و انعکاسی است واضح از توجّه عمیق حضرت عبدالبهاء به نیازهای هر عصر. در آن محدوده‌های جغرافیایی که احتیاجات ناشی از وسعت و شدت فعالیت‌ها بیشتر احساس می‌شود، از طریق یک فرایند یادگیری، طرح‌های پیشرفته‌تری برای هماهنگ‌سازی امور، صبورانه و به تدریج در حال شکل‌گیری است. در بعضی از مناطق جهان با اقدامات و راهنمایی‌های ویژه مؤسّسات، فوجی از مهاجرین مشتاق مشغول کمک به تقویت پایه‌های رشد مستمر و گسترش دامنه موقّیّت‌های جامعه هستند. فرایند ترویج و تحکیم با فعالیت‌های خستگی‌ناپذیر نفوس فداکار بی‌شماری به پیش می‌رود که به طرق مختلف و به پیروی از حضرت عبدالبهاء با جان‌فشانی به خدمت قائمند. توانمندی فزون‌یافته جامعه‌ای جهانی برای کمک به حرکت توده مردم به سوی بینش حضرت بهاء‌الله، در یازدهمین کانونشن بین‌المللی بهائی به نحو قابل ملاحظه‌ای آشکار بود. همان توانمندی در فیلم مرزهای یادگیری به وضوح به چشم می‌خورد و در بیانیه بینش‌هایی از مرزهای یادگیری نیز به طور مشروح بررسی گردیده و این دو سند موجب شده‌اند که جامعه نه تنها در مورد پویایی رشد بلکه در باره طرق درمان علل بسیاری از بیماری‌های اجتماعی نیز به تأملی عمیق پردازد. و ماه‌های آخر این دوران سه‌ساله شاهد نمایش چشم‌گیر این واقعیت بود که چگونه نسل کنونی با گرد هم آمدن بیش از هشتاد هزار جوان در سلسله کنفرانس‌هایی که در مدت چهار ماه در متجاوز از یکصد نقطه در سراسر کره ارض برگزار گردید به ندای خدمت به عالم انسانی، خدمتی که به نحوی منحصر به فرد در وجود مبارک حضرت مولی‌الوری متجسّم بود، پاسخ گفته است.

هرچند هر یک از این کنفرانس‌ها ویژگی‌های خود را داشت ولی همگی در خصایصی اساسی مشترک بودند از جمله: توجّه دقیقی که در تدارک همه آنها به کار رفته بود، اتّحادی فکری که در هر یک از این گردهمایی‌ها به نحوی محسوس مشاهده می‌شد و نیرویی که از کلیّه این همایش‌ها فوران نموده است. عزم راسخ شرکت‌کنندگان را می‌توان در تلاش‌های پرشور آنان برای حضور در کنفرانس‌ها ملاحظه نمود. برخی با فداکاری زیاد کوشیدند تا وجوه لازم را از منابعی اندک تأمین کنند؛ در موارد دیگر احبّا توانستند با توضیح اهداف والا و ماهیت مصفّای این رویدادها اجازه مخصوص از مسئولین امور کسب نمایند. در موردی یک شرکت‌کشتیرانی برای تسهیل سفر شرکت‌کنندگان مسیر خود را تغییر داد و در مواردی دیگر بعضی از جوانان برای رسیدن به محلّ کنفرانس‌ها چندین روز پیاده راه پیمودند. شرح بینش‌های حاصله، خلاقیت ایجاد شده، احساسات هیجان‌انگیزی که ابراز گردیده و فراتر از همه، انگیزه‌ای که برای خدمت به وجود آمده، همه نمایان‌گر آن است که حاضران در این

کنفرانس‌ها تحت تأثیر قوای روحانی‌ای بودند که نفوذش به مراتب پایدارتر و عمیق‌تر از هر قوه‌ای است که می‌توانست صرفاً از ضعف دوستی و حضور در جمعی بزرگ حاصل شود. موجب بسی دل‌گرمی است که ده‌ها هزار جوان که به امور ناچیز و بی‌ارزش دنیا دل‌ن بسته و به آسانی به هم‌رنگی با جماعت تن در نداده‌اند، اکنون به دایره‌ی دایم الاتساع گفتگو و یک الگوی عمل کشیده شده‌اند که برای دنبال کردن یک زندگی هماهنگ و منسجم و برای اثرگذاری بر تقلب روحانی و اجتماعی، پیامدهایی پر دامنه دارد. توان‌مندی سه شرکت‌کننده‌ای که موفقیت نقشه پنج‌ساله متکی بر آنها است به حد قابل توجهی افزایش یافته است. عواملی که موجب این افزایش گردیدند بسیارند از جمله هم‌کاری خالصانه بین مؤسسات برای به حرکت درآوردن و هدایت جمعی چنین کثیر و آماده نمودن گروه عظیم تسهیل‌گران برای کمک به آنان؛ کوشش دسته‌جمعی و صمیمانه جامعه برای وسعت بخشیدن به دایره شرکت‌کنندگان و ملاحظه اثرات عمیق این اقدام؛ و نهایتاً، مشاهده عزم راسخ هر فردی که با بهره بردن از مفاهیم مورد بحث در کنفرانس، به جمع ده‌ها هزار نفر که مشغول مراوده با صدها هزار نفر دیگر هستند می‌پیوندد. هرچند می‌دانیم که جوانان در خط مقدم این پیشرفت هستند اما در عین حال ویژگی ممتاز این موفقیت آنست که تمامی جامعه قیام به حمایت و تشویق و کوشش برای حصول آن نمود و اینک از مشاهده تقدّم خود به عنوان یک وجود ارگانیک و هم‌بسته، با آمادگی بیشتر برای رویارویی با نیازهای عصر حاضر مسرور است.

با توجه به تمامی این توفیقات، تردیدی نداریم که این تحولات گویای آنست که در فرایند دخول افواج پیشرفتی حاصل گردیده که تا کنون نظیر آن مشاهده نشده است.

از همه دعوت می‌کنیم که در اهمیت مجهداتی که جامعه اسم اعظم بدان اشتغال دارد، مجهداتی که مولای حنون در طی سفرهای خود کوشیدند تا مقاصد آن را مشخص فرمایند، تأمل کنند و هم خود را وقف کمک به تحقق اهداف آن نمایند. حضرت عبدالبهاء در یکی از خطابات مبارکه بیاناتی به این مضمون می‌فرمایند که به جان و دل بکوشید تا مجاری عنایات حق شوید زیرا او شما را برگزیده که سفیر محبت الهی در بین اهل ارض و حامل مواهب روحانی برای نوع بشر بوده سبب اتحاد و اخوت جمیع ملل گردید. و در موقعیتی دیگر می‌فرمایند "بلکه انشاء الله این عالم ناسوت مرآت عالم لاهوت شود صور لاهوتیه در مرآت ناسوتیه انطباق یابد و آن مقصد اصلی از خلق انسان که می‌فرماید انسانی به مثال خود خلق کنیم آن صورت و مثال الهی در مرآت حقایق انسانی ارتسام یابد." الحمد لله که مجهدات شما کلاً به این هدف معطوف است. در طی نیمه دوم نقشه پنج‌ساله قوای اجتماع‌سازی امر الله باید در هزاران محدوده جغرافیایی انتشار یابد، محدوده‌هایی که در آنها برنامه‌های رشد باید آغاز شود تقویت گردد و یا گسترش یابد. وظیفه خطیر مؤسسات بهائی و نهادهایشان فراهم ساختن وسایلی خواهد بود تا همه کسانی را که خالصانه و مجدانه در آرزوی جهانی بهترند — با هر میزان از اشتغال قبلی در فرایند آموزش روحانی — همراهی نمایند و به آنان کمک کنند تا آن آرزو را به گام‌هایی عملی که نتایج آن روز به روز و هفته به هفته انباشته می‌شود تبدیل نمایند و جوامعی پویا و شکوفا بنا کنند. چه بجاست که در این برهه از زمان نسلی از جوانان به پا خاسته است تا مسئولیت‌های فزاینده‌ای را بر عهده بگیرد زیرا در ماه‌ها و سال‌های آینده مساعدت آنان

به کارهای در دست اجرا سرنوشت ساز خواهد بود. در ادعیه خود در اعتبار مقدسه علیا از پروردگار توانا رجا می نمایم که همه عزیزانی را که خواهان سهمی در این مشروع عظیم اند تأیید و توفیق عطا فرماید، عزیزانی که رفاه واقعی دیگران را به راحت و آسودگی خویش ترجیح می دهند و به عنوان مثلی اعلی و سرمشقی عاری از خطا برای نحوه کردار و رفتار، به حضرت عبدالبهاء چشم دوخته اند تا آنکه "ظلمانیان نورانیان گردند" و "محرومان صرف محرم راز ملکوت شوند."

[امضا: بیت العدل اعظم]